

Категорія справи № **2035/922/2012: не визначено.**

Надіслано судом: **не визначено.** Зареєстровано: **16.02.2012.** Оприлюднено: **16.02.2012.**

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД ХАРКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Справа № 2035/922/2012

Провадження №10/2090/131/2012 Председательствующий І інстанції: Сорока О.П.

Категорія: міра запобіжного заходу Докладчик Шабельніков С.К.

У Х В А Л А

І М Е Н Е М У К Р А Ї Н И

6 лютого 2012 року м.Харків

Колегія суддів судової палати у кримінальних справах апеляційного суду Харківської області у складі:

головуючого судді Шабельнікова С.К.,

суддів Меркуловой Т.В., Плетньова В.В.,

за участю прокурора - Белашова А.М.,

захисника адвоката - ОСОБА_1,

розглянувши у відкритому судовому засіданні в приміщенні апеляційного суду Харківської області кримінальну справу за апеляцією захисника адвоката ОСОБА_1 на постанову судді Червонозаводського районного суду м.Харкова від 31 січня 2012 року про обрання запобіжного заходу відносно ОСОБА_2,

В С Т А Н О В И Л А:

цією постановою відносно обвинуваченого

ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1, уродженця сел. ім Кірова Кіровського району м.Баку, громадянина України, з вищою освітою, одруженого, депутата 6 скликання Харківської обласної ради, раніше не судимого, зареєстрованого за адресою: АДРЕСА_1,

суддею Червонозаводського районного суду м.Харкова 31 січня 2012 року був обраний запобіжний захід у вигляді тримання під вартою в Харківському СІЗО з вказівкою про те, що після його затримання і не пізніше як через сорок вісім годин з часу доставки до місця провадження у справі суд за його участю розглядатиме питання про застосування обраного запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або його зміну з ухваленням відповідної постанови.

У провадженні прокуратури Харківської області перебуває кримінальна справа №18120002 за обвинуваченням ОСОБА_2 у вчиненні злочину, передбаченого ч.3 ст.365 КК України.

Органом досудового слідства ОСОБА_2 обвинувачується в тому, що займаючи в 2009 році посаду голови Харківської обласної державної адміністрації, перевищуючи межі наданої йому влади та службових повноважень, прийняв незаконне рішення про зміну цільового призначення двох земельних ділянок, які перебували у власності ТОВ «Укрскладбуд-Центр»із земель сільськогосподарського призначення на землі промисловості, в результаті чого, надав можливість посадовим особам вказаного підприємства використовувати земельні ділянки, на цілі не пов'язані із веденням особистого господарства без компенсації до місцевого бюджету втрат сільськогосподарського виробництва в сумі 3,222 млн. грн., чим завдав шкоди державним інтересам у вказаному розмірі.

Обґрунтовуючи своє рішення, суд першої інстанції в постанові послався на те, що ОСОБА_2 обвинувачується у скоєнні тяжкого злочину, на неодноразові виклики до слідчого не являвся, його місце перебування не встановлено, у зв'язку з чим ОСОБА_2 оголошений у міжнародний розшук, а зазначені обставини вказують на те, що він умисно переховується від слідства, чим може перешкодити встановленню істини у справі.

В апеляції захисник ОСОБА_2 адвокат ОСОБА_1, що діє на підставі угоди від 2 лютого 2012 року, просив скасувати постанову Червонозаводського районного суду м.Харкова від 31 січня 2012 року, як необґрунтовану та незаконну. Обґрунтовуючи свої доводи, захисник зазначив, що ні в матеріалах кримінальної справи, а ні в поданні слідчого та в постанові суду не містяться будь-які дані про те, що ОСОБА_2 дійсно може ухилитися від слідства і суду, якимось чином перешкодити встановленню істини у кримінальній справі або ж продовжити будь-яку злочинну діяльність. Крім того, на думку апелянта, у зв'язку із тим, що не було дотримано встановленого порядку виклику обвинуваченого до слідчого, посилання суду в постанові на намагання ОСОБА_2 ухилитися від слідства, суду та виконання процесуальних рішень є необґрунтованими. Також апелянт посилається на те, що ОСОБА_2 має постійне місце проживання в м.Харкові та постійне місце роботи, є президентом міського благодійного фонду «Ренесанс», депутатом Харківської обласної ради, позитивно характеризується за місцем проживання і роботи, раніше ніколи не притягувався до кримінальної відповідальності, має сімю, що на думку захисника, в сукупності, свідчить про відсутність підстав вважати, що ОСОБА_2 намагатиметься ухилитись від слідства та суду.

Заслухавши доповідь судді, пояснення захисника, який підтримав свою апеляцію, прокурора, який заперечував проти її задоволення, дослідивши матеріали справи, та обговоривши доводи апеляції, перевіrivши постанову, у відповідності з положеннями ст.365 КПК України, колегія суддів дійшла висновку, що апеляція не підлягає задоволенню з наступних підстав.

У відповідності до вимог ч.1 ст.155 КПК України, взяття під варту як запобіжний захід застосовується в справах про злочини, за які законом передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк понад три роки. У відповідності до ч.2 ст.155 КПК України, запобіжний захід у вигляді взяття під варту не може бути застосовано до раніше не судимої особи, яка підозрюється чи обвинувачується у вчиненні злочину, за який передбачено покарання у виді позбавлення волі на строк до п'яти років, за винятком випадків, коли ця особа, перебуваючи на волі, переховувалася від органів дізнання, досудового слідства чи суду, перешкоджала встановленню істини у справі або продовжила злочинну діяльність.

Згідно ст.ст.148,150 Кримінально-процесуального кодексу України запобіжні заходи застосовуються до підозрюваного, обвинуваченого, підсудного, засудженого з метою запобігти спробам ухилитися від дізнання, слідства або суду, перешкодити встановленню істини у кримінальній справі або продовжити злочинну діяльність. При вирішенні питання про застосування запобіжного заходу враховується також тяжкість злочину, у вчиненні якого обвинувачується особа, її вік, стан здоров'я, сімейний і матеріальний стан, вид діяльності, місце проживання та інші обставини, що її характеризують.

З матеріалів кримінальної справи вбачається, що:

- 26 січня 2012 року порушено кримінальну справу відносно ОСОБА_2 за фактом перевищення влади та службових повноважень, що спричинило тяжкі наслідки, за ознаками складу злочину, передбаченого ч.3 ст.365 КК України;

- 31 січня 2012 року ОСОБА_2 пред'явлено обвинувачення в скоєнні злочину, передбаченого ч.3 ст.365 КК України;

- 31 січня 2012 року ОСОБА_2 оголошений у міжнародний розшук.

У відповідності до ч.4 ст.12 КК України злочин, в скоєнні якого обвинувачується ОСОБА_2, відноситься до категорії тяжких.

Суд, зокрема, вказав в постанові, що вивчивши обставини, передбачені ст. 150 КПК України, які враховуються судом при обранні запобіжного заходу, встановив, що ОСОБА_2 раніше не судимий, зареєстрований в м.Харкові, одружений, на обліку у лікарів нарколога та психіатра не перебуває, є депутатом Харківської обласної ради.

Доводи, стосовно необґрунтованості постанови районного суду від 31 січня 2012 року, викладені в апеляції захисника ОСОБА_1, колегія суддів не може взяти до уваги, оскільки ця постанова, враховуючи її фактичний зміст, містить певні висновки суду щодо доцільності обрання запобіжного заходу із посиланням на дані, що стосуються особи обвинуваченого та обставин, з наявністю яких слідчий був змушений звернутись до суду з відповідним поданням щодо обвинуваченого, який знаходиться у міжнародному розшуку і місце знаходження його не можна встановити. Тобто апеляційні доводи захисника про необґрунтованість, а також про передчасність рішення суду, з приводу розгляду подання слідчого, - мають лише суб'єктивний характер та спростовуються висновками суду, зазначеними в оскаржуваній постанові, з посиланням на фактичні дані, що містяться в матеріалах судової та кримінальної справи.

Зазначені у постанові Червонозаводського районного суду обставини, пов'язані з неможливістю безпосередньої участі та присутності ОСОБА_2 при проведенні слідчих дій, обумовлюють, в такій ситуації, правильний висновок суду про те, що він умисно переховується від слідства, що безумовно робить перешкоди для встановлення істини по справі, а також перевірки версії органу досудового слідства, яка викладена в пред'явленому обвинуваченні. Крім того, таке становище унеможливило своєчасне виконання обвинуваченим своїх процесуальних обов'язків, а також виконання процесуальних рішень органу досудового слідства.

Доводи апелянта щодо незаконності постанови також є безпідставними оскільки, згідно ч.6 ст.165-2 КПК України, суд приймає рішення про обрання запобіжного заходу у вигляді взяття під варту за відсутності особи лише у разі оголошення її в міжнародний розшук. У таких випадках після затримання особи і не пізніше як через сорок вісім годин з часу доставки до місця провадження у справі суд за її участю розглядає питання про застосування обраного запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або його заміну та виносить постанову. Саме таке процесуальне рішення міститься в резолютивній частині оскаржуваної постанови, яке ухвалено з чітким дотриманням норми, що міститься у ч.6 ст.165-2 КПК України.

Більш того, у зв'язку з обставинами, пов'язаними з неявкою обвинуваченого ОСОБА_2 до слідчого за його викликами, а також в суд, в тому числі в апеляційній, позбавляють можливості обрати інший запобіжний захід, тобто більш м'який ніж взяття під варту, про застосування яких йдеться у апеляції захисника. При цьому, сам захисник, враховуючи зі змісту апеляції, а саме її резолютивної частини, що містить апеляційне прохання, - не заявляє обґрунтованого клопотання щодо обрання іншого, більш м'якого запобіжного заходу, згідно ст.149 КПК України, ніж взяття під варту.

Окрім того, враховуючи зміст резолютивної частини оскаржуваної постанови, суд постановив, що у разі затримання ОСОБА_2 не пізніше як через сорок вісім годин з часу доставки до місця провадження у справі суд за його участю повинен буде розглянути питання про застосування обраного запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою або його заміну. З огляду на викладене, таке процесуальне рішення суду одночасно надає та не позбавляє, як самого ОСОБА_2 так і його захисника, мати можливість заявити обґрунтоване клопотання з приводу обрання запобіжного заходу та фактично реалізувати свої процесуальні права, а суд, за таких обставин, з дотриманням процесуальних норм чинного КПК України, зможе вирішити це клопотання і з урахуванням наявних даних обрати відповідний запобіжний захід.

Враховуючи наявність пред'явленого обвинувачення та дій самого обвинуваченого, пов'язаних із переховуванням від слідства, що безумовно робить перешкоди щодо встановлення істини по справі, колегія суддів приходить до висновку про наявність необхідності обрання саме такого, запобіжного заходу, який обрав суд першої інстанції, що є доцільним з позиції захисту інтересів суспільства, а також держави, які у даному випадку привалюють над принципом поваги індивідуальної свободи особи, передбаченим Європейською Конвенцією «Про захист прав людини та основоположних свобод» від 04.11.1950 року.

Доводи апеляції захисника не спростовують висновки суду, викладені в оскаржуваній ним постанові.

Таким чином, постанова Червонозаводського районного суду м.Харкова є обґрунтованою та законною, а тому, не підлягає скасуванню.

Беручи до уваги наведене, колегія суддів не знаходить підстав для задоволення апеляції за доводами захисника.

Керуючись статтями 362, 365, 366, 382 КПК України, колегія суддів, -

У Х В А Л И Л А:

Апеляцію захисника адвоката ОСОБА_1 залишити без задоволення.

Постанову судді Червонозаводського районного суду м.Харкова від 31 січня 2012 року про обрання запобіжного заходу у вигляді взяття під варту обвинуваченого ОСОБА_2 - залишити без зміни.

Головуючий

Судді: